

13.10.78



בליל יום כיפור  
 הנורא בלילות  
 בליל בלהות  
 אני נפגש עם כולם,  
 אני ניצב אז מולם .  
 דמויות יקרות  
 דמויות מוכרות  
 יוצאות אז בטור  
 בליל יום כיפור  
 מתוך החוברות  
 שעל מדף הספרים -  
 דמויות נערים  
 שהיו ואינם .  
 האמנם ?

ואני ביראה של כבוד  
 ניצב מול להבות  
 הבוקעות ועולות  
 מדפי החוברות  
 שעל מדף הספרים .  
 ומול פני הנערים  
 ניצב אני דום  
 מבלי לגעת  
 מבלי לדעת  
 האם זו מציאות  
 או חלום .

בליל סערות  
 נפתחות החוברות  
 על מדף הספרים  
 ומספרים הנערים,  
 טהורי נפש ולב  
 למודי סבל וכאב,  
 לאין סוף סיפורים -  
 על אבדן נעורים,  
 על גורל משותף  
 שנחרץ ונחרת  
 ועל ברית ...  
 של דם, של אש וגפרית .

ומספרים הנערים  
 מעל מדף הספרים  
 על היום האיום  
 של אב גהינום,  
 על החמושת אוזלת,  
 ואש משתוללת,  
 על אבדן כל הצוות  
 באש הצולבת .

קטעי סיפורים  
 על יום כיפורים,  
 קטעי משפטים  
 קטעי פרטים  
 וקטעי מילים  
 על פגזים וטילים  
 שהבקיעו שחקים  
 בליל מחשכים .

לכל אחד יש סיפור  
 על קרבות יום כיפור ,  
 על אימת מלחמה  
 ועל רעידת אדמה .

רק אחד ויחיד  
 שם בקרן זוית  
 עומד ומחריש .  
 אז כל עצמותי  
 אחוזי רעד והלם  
 תאמרנה "קדיש" ...

הנהו העלם  
 בדמי עלומיו  
 וחיוך על שפתיו !  
 ופונה אז הנער  
 שטוף רוח וטער  
 ואומר : סיפורי  
 הוא קצר,

אבי היקר .  
 רצוני להעיר  
 כי חלקי הוא זעיר  
 בדברי הימים ,  
 רק פרק זעיר  
 הוא בנך גבריאל  
 מקרבות הדמים  
 בתולדות ישראל .

כך טיים אמריו  
 וחיוך על שפתיו -  
 ולפתע נדם .

כך חם ונשלם  
 והכל נעלם  
 עם הנץ החמה  
 לתוך עולם הדממה .

